

4. dubna 2021

Ahoj Lišáci,

moc a moc vás zdravíme a vzpomínáme.

Jak jste prožili Velikonoce? Naučili jste se některou novou

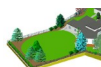
básničku? Zvládáte úkoly? Těšíte se už do školky?

Držte pěsti. Snad už se brzy uvidíme...

Před velikonočními svátky jsme si udělaly s paní učitelkami brigádu v

na školní

To vám bylo dopuštění. Všechny hračky jsme vynesly ven prohřát na

Přebíraly a vyřadily jsme prasklé

bez ruky, polámané

rozbitá auta

Ale nebojte se. Fůra hraček tam na vás ještě čeká a těší se, až je zase vezmete vyvětrat ven.

A taky už vykukují z trávy první

a ptají se: Kdy už přijdou ty

Lištičky na naši zahradu?

Zkrátka, už se na vás všichni těšíme. Paní kuchařky -nemají pro koho vařit, paní uklizečky -nemají komu chystat lehátka, paní ředitelka -se nemá na koho usmívat....

Mějte se hezky, nezlobte rodiče, buďte zdraví a stále usměvaví.

Zdraví vás – vaše učitelky Renata Makarová a Eva Špačková

Kdyby se u vás doma našel šikovný tatínek nebo dědeček, který by uměl opravit naše koloběžky a promazat motokáry, zkuste ho přemluvit ať se nám přihlásí. Naším zahradním dopravním prostředkům by to moc pomohlo.

Tento týden si máme povídat na téma: **Zvířata a jejich mláďata**

Jak se k nim chovat, jak se o ně starat, jak se jmenují, jak jsou pro nás užitečná, kde žijí... Prostě - máme se vydat do zvířecího světa. A jak nám to půjde nejlépe? Asi pohádkou:

Jak šlo vejce na vandr

Jedenkrát, už je to moc roků, asi tolik, co máš na ruce prstů a na hlavě vlásků, usmyslilo si jedno **vejce**, že půjde na vandr. „Co tady budu pořád sedět ve tmě,“ řeklo si a hup z kukaně na dvorek. Proklouzlo mezi tyčkami v plotě a rovnou na pěšinu, která vedla do světa. Vesele se po ní kulilo, kolébalo se ze strany na stranu.

Najednou se po louce vedle cesty s velikým kejháním přihnala **husa**. „Kam jdeš, vajíčko?“ „Nechce se mi sedět v kukani,“ řeklo vajíčko. „A kam se ženeš ty?“ „Hospodyně si usmyslila, že mě strčí do krmníku! Ale to by mě musela nejdřív chytit!“ zakejhala husa. „Já s tebou půjdu do světa, vajíčko!“ „Tak pojď!“ A šly. Ráz a dva, ráz a dva, napřed vajíčko, potom husa.

„Haf, haf, kam tou cestou, kamarádi?“ zaštěkal na ně ze dvora pes Alík. „Doma se nám nelíbí,“ povědělo vejce. „Jdeme do světa hledat štěstí,“ zaštěbetala husa. „To já půjdu s vámi,“ rozhodl se **pes**. „Vám se doma nelíbí a mě se má líbit, když mě co chvíli bijí?“ Přeskočil zídku – byli tři. Ráz-dva, ráz-dva, ráz-dva, vykračovali si do světa.

„Mňau, mňau, vemte mě s sebou, přátelé,“ zamňoukalo našim vandrovníkům někde nad hlavou. Všichni se podívali vzhůru. V koruně hrušně uviděli kocoura, svítil na ně očima. „Jen pojď, bude nám veseleji,“ řekli mu. **Kocour** seskočil ze stromu a byli čtyři. Ráz-dva, ráz-dva, levá-pravá, levá-pravá.

„Méé, me-e-é, poutníci, kam jdete?“ zamečela **koza**, která se pásla na stráni. „Do světa hledat štěstí,“ povědělo vajíčko za všechna zvířátka. „Pojď s námi!“ „Půjdu ráda, je mi tu samotné smutno,“ zamečela rohatá koza. A cupy-dupy, už si to řápala za kocourem. A bylo jich pět. Levá-pravá, ráz a dva, ráz-dva, ráz a dva...

V tom se z roští vykutálelo na pěšinu bodlinaté klubíčko. Co je to? Vandrovníci sklonili hlavy a zkoumali tu zvláštní hračku zblízka. „Já jsem **ježek**,“ zapištělo to. „Prosím, vezměte mě taky s sebou!“ „Proč bychom tě s sebou nevzali? Jen pojď s námi!“ řekla zvířátka. A bylo jich šest. Levá-pravá, levá-pravá, rázovali pěkně jeden za druhým, až přišli k potoku. Bydlel tam pod kamenem **rak** a ten se taky přidal k ostatním.

A tak jich bylo dohromady sedm. První se kutálelo vajíčko, za vajíčkem se kolébala husa, za husou poskakoval Alík, za Alíkem vykračoval kocour, za kocourem řápala koza, za kozou se šinul ježek a poslední klopýtal rak. Celý den vesele maširovali cesta necesta, až se octli v černém lese. To už byl večer a mezi větvemi vysokánských stromů vyskakovaly hvězdy. Co teď? Tma jako v pytli a všude plno divných zvuků.

Tam se ozvalo liščí zaštěkání a tam zase zahoukání sovy. Někde něco prasklo, zapískalo, zašeptalo, jakoby se had prosmýkl kapradím. Tady našim zvířátkům do smíchu nebylo. Tiskla se k sobě, srdíčka jim tloukla až v krku, šinula se jen krůček za krůčkem, stále pomaleji, až se nakonec všichni bezradně zastavili. „Kam jsi nás to zavedlo, vajíčko? Co si počneme? Co když přijde vlk?“ ptala se ustrašená zvířátka. Ale vejce neztratilo hlavu. „Kocoure, ty umíš šplhat po stromech - vylez tady na tu borovici a rozhlédni se, kde uvidíš nějaké světlo,“ poroučelo. „Na tu stranu se dáme.“ Kocour vylezl až na vršíček borovice. Rozhlížel se, rozhlížel – a najednou radostně zamňoukal: „Mňau!

Jsme zachráněni! Vidím světýlko!“ Tím směrem, co viděl světýlko, hodil borovou šišku. Slezl ze stromu a průvod zvířátek vykročil za šiškou. Ale byla taková tma, že by se vandrovníci daleko nedostali, kdyby je nevedlo vajíčko. Byla to chytrá hlava, jen co je pravda! „Kozičko, ty jsi z nás nejvyšší, posad si kocoura mezi rohy, ať nám posvítí na cestu!“ Koza vzala kocoura mezi rohy, kocour svítil očima jak lucernami, a hned to šlo líp.

Netrvalo dlouho a před zvířátky se otevřela mýtiny. Uprostřed mýtiny stála pěkná chaloupka a vesele svítila všemi okénky. Zvířátka jimi nahlédla. Spatřila dvanáct loupežníků sedět kolem dubového stolu. Mastili karty, až stůl praštěl, a nadávali jedna hrůza. Každý loupežník měl u ruky korbel piva a hromádku zlatáků, která se zvětšovala nebo zmenšovala podle toho, jak který vyhrával nebo prohrával. Zvířátka se na sebe podívala. Co teď? „Třeba ti loupežníci nejsou hrozní, jak vypadají, a nechají nás tu do rána přespát, aby nás vlk nesežral,“ povídá vajíčko. A opatrně, aby se nerozkřáplo, zaťukalo na dveře. Ale kdepak loupežníci! Byli zabrání do své hlučné hry, že nic neslyšeli. Po vajíčku zaklepala husa, po huse pes, pak rohatá koza a kocour, pak ježek a nakonec rak. Ale zase marně. Dveře byly zastrčené na petlici!

„Mám nápad,“ řeklo vajíčko. „Huso, vyleť na střechu, vlez do chaloupky komínem a pak nám odstrč petlici!“ Střecha chaloupky byla nízká, a tak se husa snadno doplácala ke komínu a tam šup do černé díry, projela jí jako kominická štětka. Zvířátka zatím nakukovala do oken, co se bude dít. Nečekala dlouho. Ve světnici se rozletěla dvířka od kamen a vyvalil se z nich, rovnou mezi loupežníky, velikánský oblak sazí. Ti najednou vypadali! A jako když do nich strelí, vyletěli ze stoliček, i stůl při tom převrátili, takže se všechno, co na něm bylo, korbele i peníze, rozsypalo po podlaze. Každý z těch umouněných chlapíků si najednou myslel, že se ocitl mezi čerty. A to ještě nestačilo. Za oblakem sazí se z kamen vyhnulo cosi křídlatého a strašně černého s velkým kejháním doprostřed světnice.

Nepřeju vám vidět, jak to vypadá, když takoví vousatí rabijáci, rošťáci a karbaníci zničehonic ztratí hlavu. Zakopávali o sebe, váleli se jeden přes druhého, tloukli se, ječeli, až se domeček otřásal v základech. Konečně se huse podařilo odstrčit petlici a všichni se horempádem vyhnuli ven. Kdyby se zvířátka dala, snad by je ti docela splašení loupežníci nadobro ušlapali. Jenže zvířátka si věděla rady: koza nabírala jednoho darebu za druhým na rohy a házela je za sebe. Tam stál ježek, a tak se každému zdálo, že je čert nejdřív napíchl na vidle a potom hodil do hřebíků.

Kocour se statečně oháněl drápký, jak sekal, tak sekal, z chlapíků litaly cucky. Ani psík se nenechal zahanbit, leckterá loupežnická nohavice mu zůstala v zubech. A nakonec tam byl ještě rak a ten pracoval klepety jako nůžkami. Chudák, kdo se mu dostal na dosah! A vajíčko? To nemá ani zuby, ani drápký, tak jen sedělo na větvi a povzbuzovalo kamarády pokřikem. „To se snad samo peklo otevřelo,“ mysleli si loupežníci. A jak se kterému podařilo vyklouznout ze spárů bojovných zvířátek, vzal nohy na ramena a jen se za ním zaprášilo. Loupežníci se rozběhli po lese a bůhví kde se až zastavili.

Jisté je, že od těch dob o nich už nikdo neslyšel. Snad se v tom hlubokém lese poztráceli a dodnes tam někde bloudí každý sám, dodnes si tam někde foukají na modřiny. Ale spíš se zdá, že se dali na dobrou cestu a stali se z nich dřevorubci. A jak bylo s našimi vandrovníčky?

Dobře s nimi bylo. Nastěhovali se do opuštěné chalupy a hospodařili tam spolu. Vajíčko se kulilo kolem plotny, husa se starala o vodu, pes hlídal a chodil pro dříví, kocourek dbal o pořádek, koza obstarávala mléko, ježek se vrtal v zahrádce, pěstoval jabloně, rak stříhal, šil, zašíval.

Bylo jim tam spolu veselo, a že jeden druhému pomáhali, měli všechno, co taková chasa potřebuje. A na dveřích tam měli viset zvonec a naší pohádky je konec.

Pozorujte obrázky a řekněte, která zvířátka v naší pohádce nebyla a která naopak chybí.
Kdo jde na obrázku první, třetí, před kravičkou, za krocanem,....
Jsou na obou obrázcích všechna zvířátka?
Co vidíte na obrázku:

Úterý

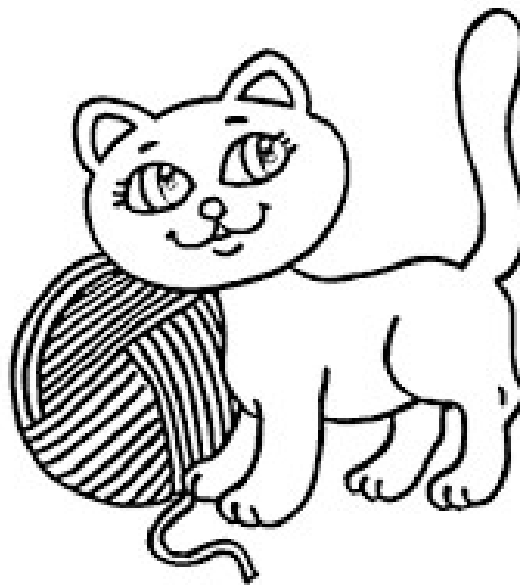
Hra „Na muzikanty“ – zazpívej si písničku, ve které je zvířátko – např. Kočka leze dírou, Když jsem já sloužil, Já mám koně, Skákal pes...

Hra „ Na kapelu“ zahraj si na vařečky, na pokličky, lžičkou na skleničku...

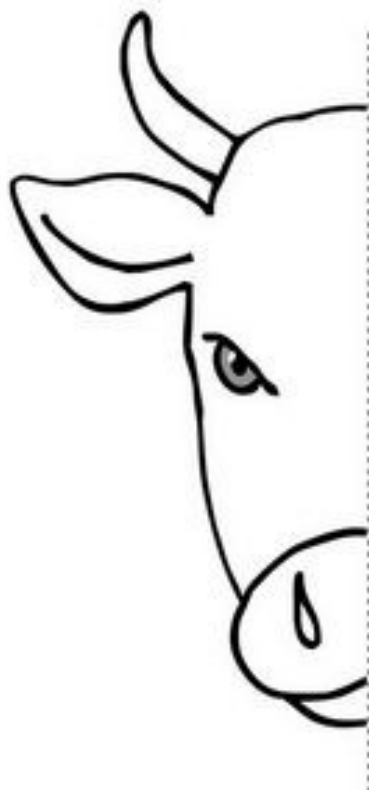
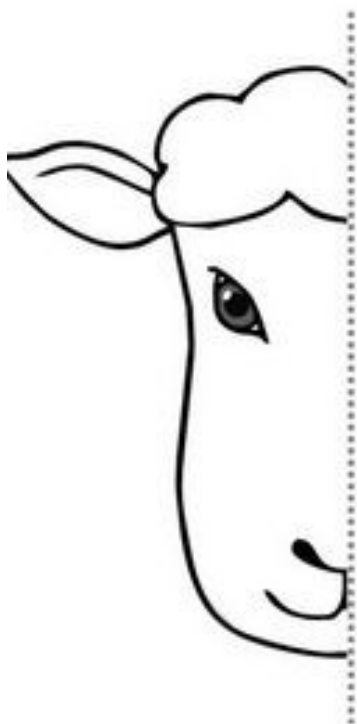
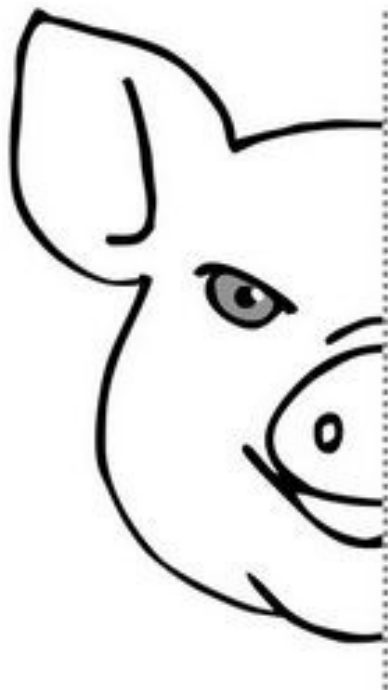
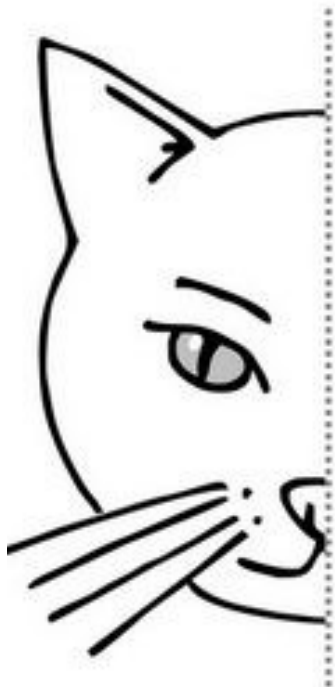
Hledej jiný doprovod k písni

Nakresli kocourkovi tolik klubíček na hraní, kolik máš roků. Nejprve si vyzkoušej krouživý pohyb ve vzduchu celou paží, potom zápěstím. Klubíčka kresli velká, huňatá -ať si hezky uvolníš ruku.

Nemusíte obrázek tisknout. Vezměte si čistý papír. Čím větší, tím lepší.

Dokresli pravou půlku hlavy čtyř domácích zvířat. Poznáš, která zvířata to jsou?
Obrázky nakonec vybarvi.

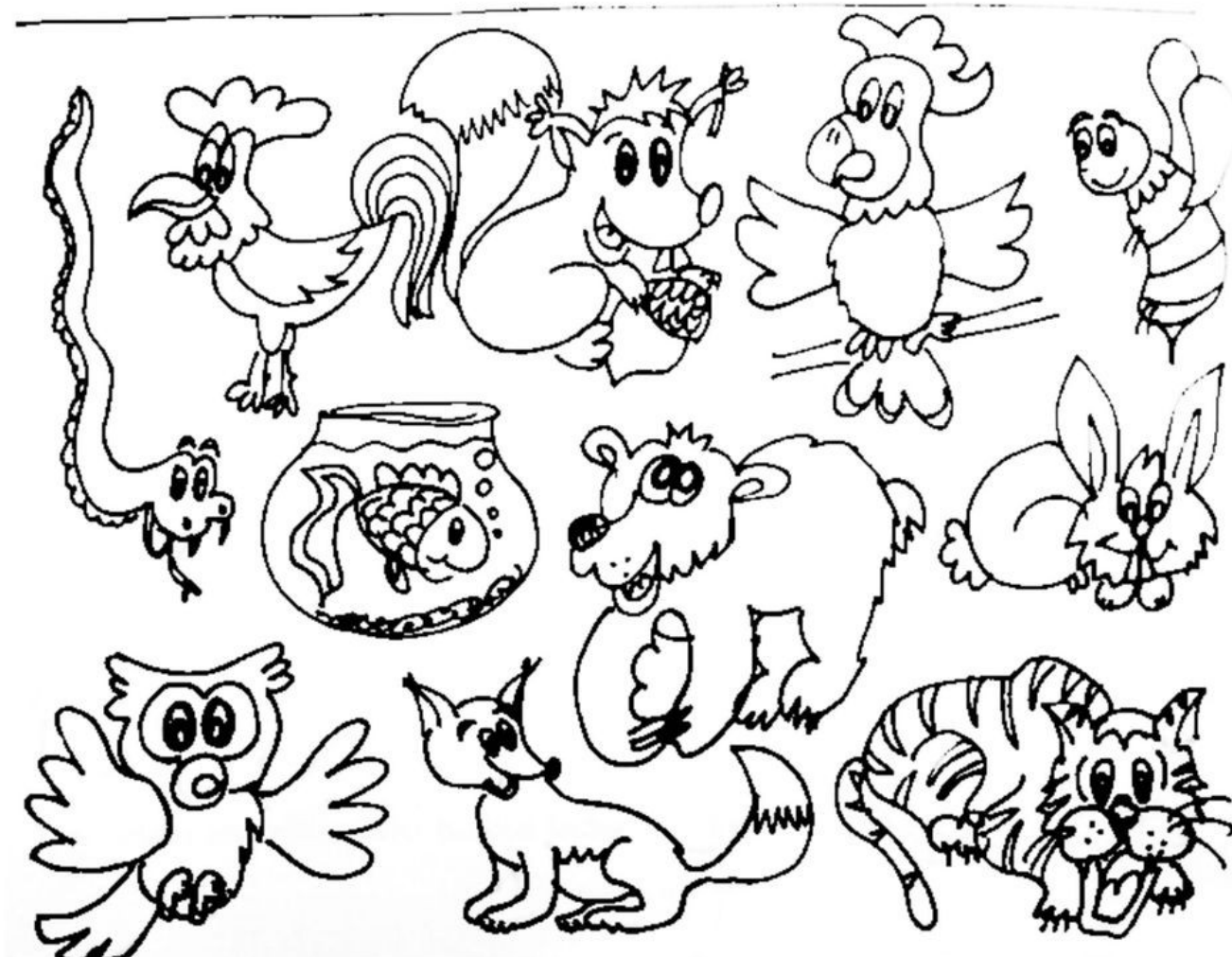
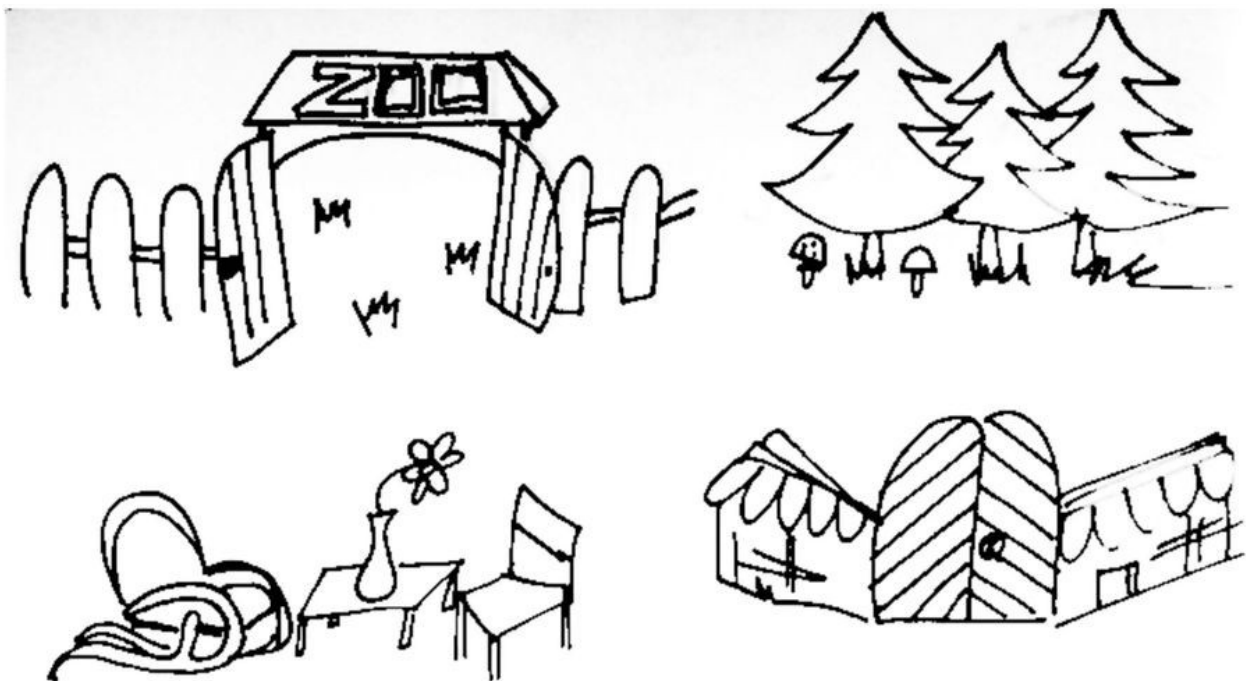

Středa

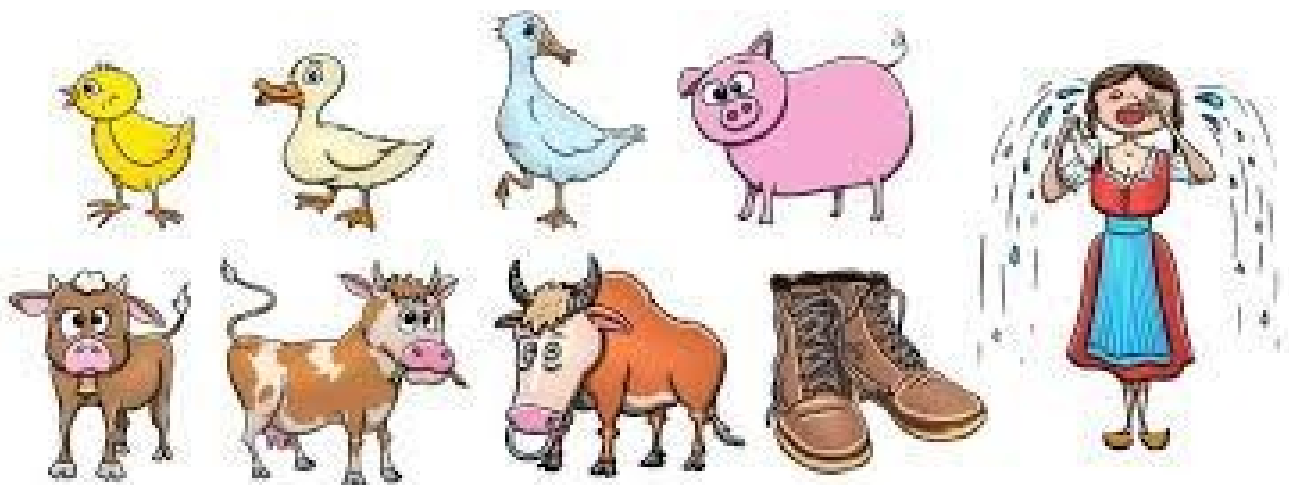
Urči kam patří (kde bydlí, které zvířátko)

Která zvířátka ještě žijí na dvorku, v lese...?

Zkus si název některých zvířat vytleskat, kolik mají slabik? Vytleskej a urči i zdobnělinu.

Poznáte, která písnička je na obrázku? Zkuste si ji zazpívat celá rodina.

KDYŽ JSEM JÁ SLOUŽIL

1. Když jsem já sloužil to první léto, vysloužil jsem si kuřátko za to.

A to kuře krákoře, běhá po dvoře, má panenka pláče doma v komoře.

2. Když jsem já sloužil to druhé léto, vysloužil jsem si kachničku za to.

A ta kačka bláto tlačá a to kuře krákoře, běhá po dvoře, má panenka pláče doma v komoře.

3. Když jsem já sloužil to třetí léto, vysloužil jsem si husičku za to.

A ta husa chodí bosa a ta kačka bláto tlačá a to kuře krákoře, běhá po dvoře, má panenka pláče doma v komoře.

Vzpomeneš si jak je to dál? Obrázky nahoře ti určitě napoví...

Předved' některé zvíře rodičům ať hádají kdo jsi. -pantomima (Řekni v jakém prostředí žiješ?)

Můžeme si zahrát hru: na jaké zvíře si myslím? -Popisujeme ostatním kde žije, co jí a jak vypadá
nejmenované zvíře a ostatní hádají na co myslím.

Čtvrtek

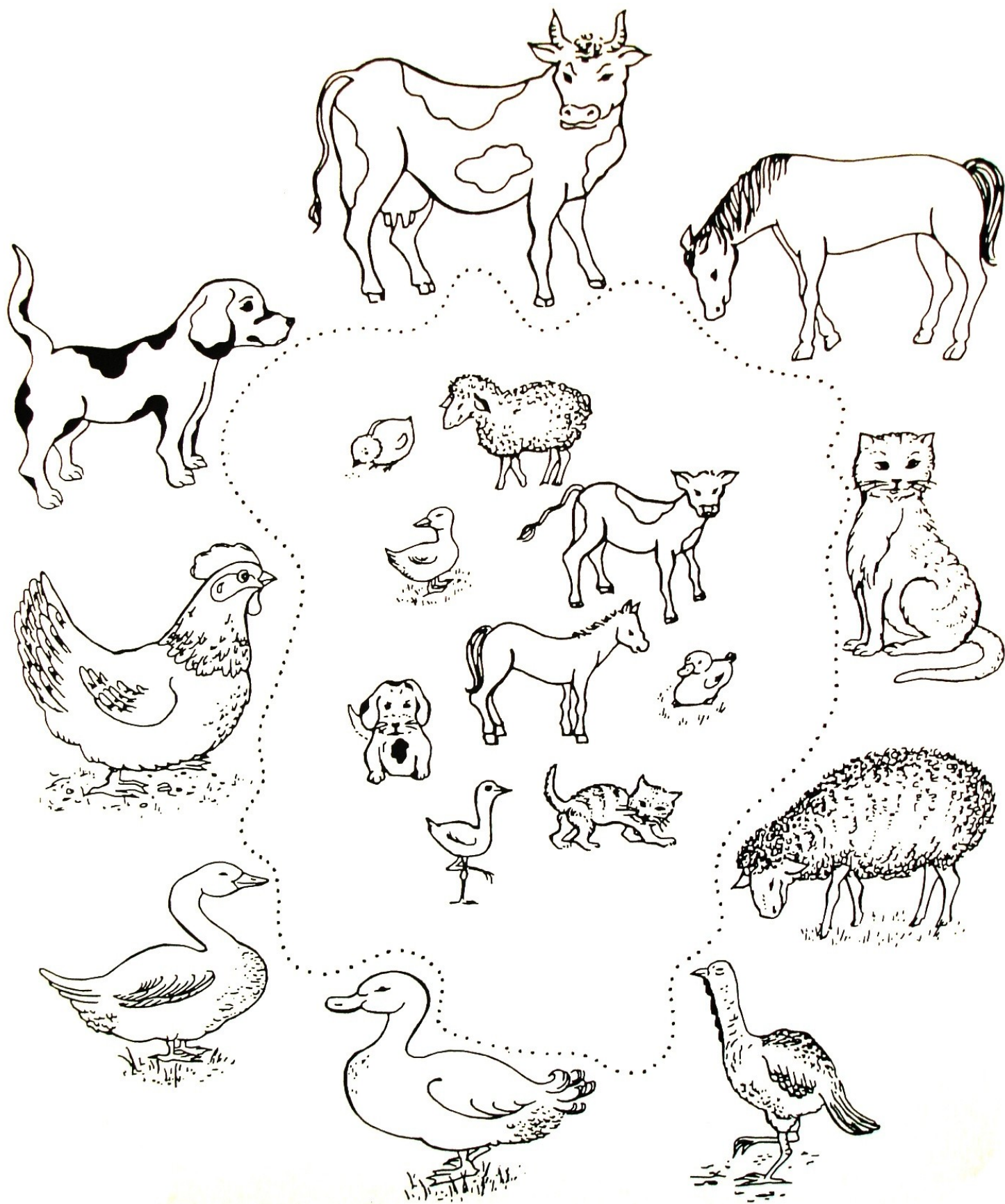
Vyrob si zvířátko /kočka, pes, prasátko.../ z roličky od toaletního papíru

Vymodeluj zvířátko

Poslech příběhů o zvířátkách – např. „Povídání o pejskovi a kočičce“, „Liška a čáp“,...

Najdeš každé mamince její mládě? Víš jak se jmenuje?

Hra „Na statek“ – najdi doma všechny domácí zvířátka – hračky, plyšáky a postav jim z kostek nebo z knížek lepořel domečky

Vyhledej zvířátka v knihách, časopisech

Můžeš vystříhnout a nalepit, vyrobit si vlastní knihu

Vytleskej názvy zvířat a urči počet slabik a hlásku na začátku slova

Hra „Na muzikanty“ – zazpívej si písničku, ve které je zvířátko – např. Kočka leze dírou, Když jsem já sloužil, Já mám koně, Skákal pes...

Hra „Na kapelu“ zahraj si na vařečky, na pokličky, lžičkou na skleničku...

Hledej jiný doprovod k písniám

Procvič si jazýček - KRÁVY, KRÁVY, JAK SI VLASTNĚ POVÍDÁTE? (Z. SVĚRÁK, J. UHLÍŘ)

1. Krávy, krávy, jak si vlastně povídáte?

Krávy, krávy, jakou máte řeč? R: Bú, bú, bú, bú, bú,...

2. Kočky, kočky, jak si vlastně povídáte?

Kočky, kočky, jakou máte řeč? R: Mňau, mňau, mňau,...

3. Pejsci, pejsci, jak si vlastně povídáte?

Pejsci, pejsci, jakou máte řeč? R: Haf, haf, haf,...

4. Hadi, hadi, jak si vlastně povídáte?

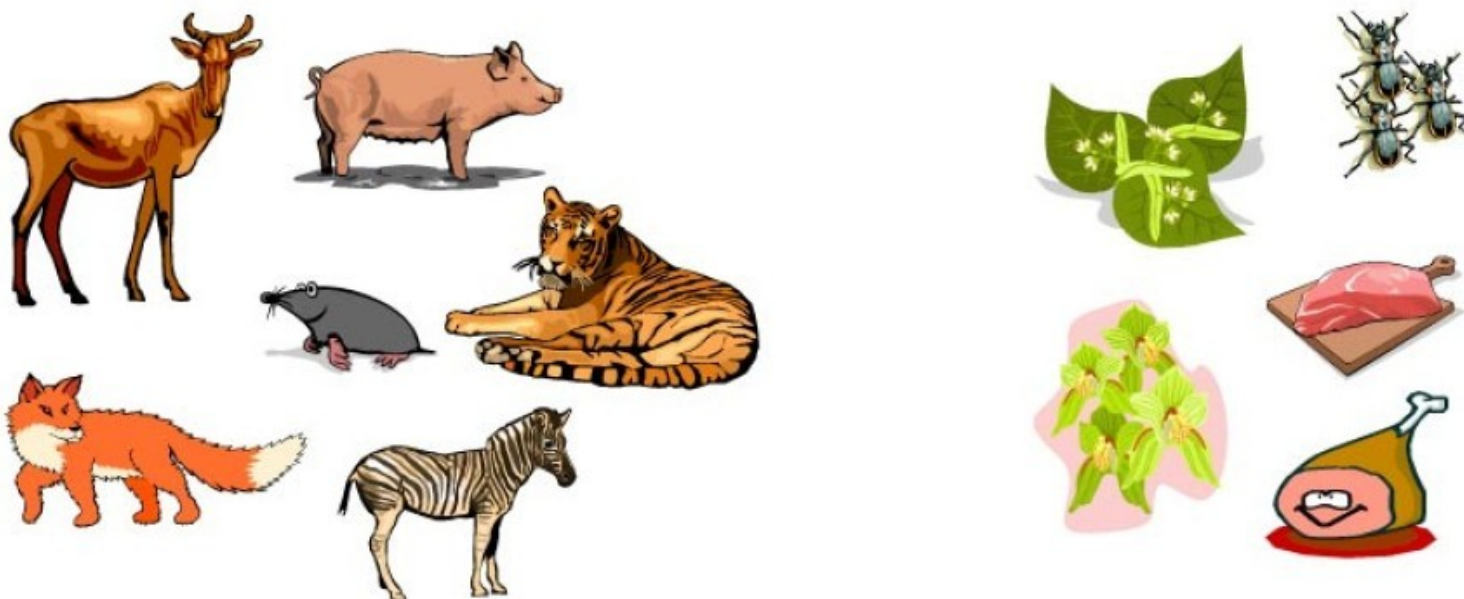
Hadi, hadi, jakou máte řeč? R: Sss, sss, sss,...

5. Němé tváře, jak si vlastně povídáte?

Němé tváře, jakou máte řeč? R: Bú..., mňau..., haf..., sss..., (každý jaké zvíře chce)

<https://www.youtube.com/watch?v=ECVThiZaWJU>

Přiřaďte každému zvířátku jeho oblíbenou pochoutku. Spojte čarou zvíře a potravu, kterou se živí.

Pátek

Nauč se básničku

Tati, kup mi pejska! Nejlepší je štěně.

Budu ho brát na procházku třeba stokrát denně.

Naučím ho štěkat – pro mě to nic není.

On mi bude na oplátku radit při učení.

Pospojuj všechny číslice a můžeš si obrázek vykreslit. Jaké zvířátko je tu zakleté?

Zacvič si:

Mírný stoj rozkročný, skrčit upažmo, upažit. Mot. **Pejsek se po ránu protahuje.**

Vzpor klečmo – vyhrbit páteř, prohnout páteř. Mot. **Pejsek uviděl kočku (vyhrbit), kočka utekla (prohnout).**

Vzpor stojmo, ručujeme dopředu a zpět. Mot. **Pejsek zkouší jak má silné packy.**

Vzpor klečmo, pravou skrčit a zanožit. To samé s levou. Mot. **Pejsek si protahuje zadní packy.**

Leh, nohy pokrčíme, zvedneme pánev a položíme. Mot. **Pejsek jde kolem mostu.**

Stoj mírně rozkročný, poskoky na místě. Mot. **Pejsek se raduje.**

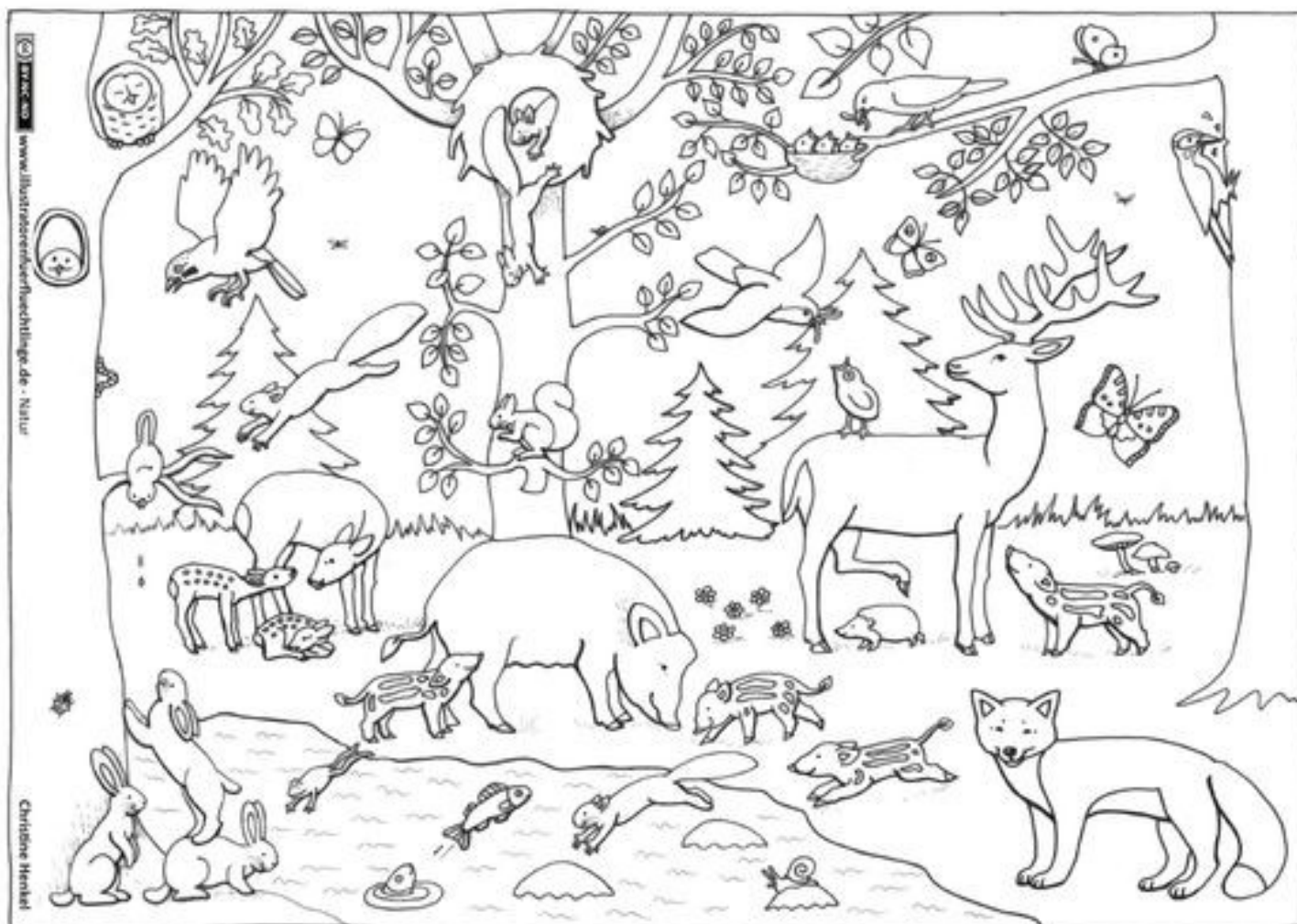
Sed skřižmo, nosem nádech, ústy výdech na hlásku „A“, při výdechu se pěstmi bijeme na hrudi. Mot. **Prší.**

Sed snožmo, propnout špičky, vztyčit špičky. Mot. **Pejsek procvičuje tlapky.**

Hra „Na pelíšky“ – udělej zvířátku pelíšek – z polštářků, šál, šátků...

Hra „Na zvěrolékaře“ – ošetři zvířátku pacičku – šátek, šála, obvaz...

A nezapomeň jít také ven. Vezmi celou rodinu na procházku. Chovej se tiše. Pozoruj! Která zvířátka potkáš?

Pro rodiče - co nás zaujalo:

Deset pravidel pro správný rozvoj řeči

1. Na dítě nešišláme – je velice důležité, aby dítě, které si osvojuje první slova, tato slova slyšelo ve správném tvaru a s použitím správných hlásek.

2. Komunikace – rodiče dětí by měli vytvořit dítěti vhodné komunikační prostředí. Základem je, aby rodina spolu komunikovala. Dítě by se mělo naučit naslouchat rodičům, vnímat je a dokázat reagovat na otázky. Ale také naopak, rodiče by měli naslouchat svému dítěti a trpělivě mu odpovídat mnohdy na velmi únavné otázky.

3. Četba/vyprávění před spaním – je bohužel často opomíjena. V dnešní uspěchané době rodiče raději pouštějí pohádky z médií. Nicméně četba před spaním je velice důležitá pro rozvoj komunikačních dovedností u dítěte. Dítě se učí nejen naslouchat, udržet pozornost rozvíjet představivost a fantazii, ale zkvalitňují se i vzájemné vztahy mezi předčítajícím a dítětem. Četba by měla být v každé rodině denním rituálem. Tím, že rodič dítěti čte, vzbuzuje v něm zájem o knihu a vychovává budoucího čtenáře. Ještě významnější než četba je pro děti poslech vyprávění pohádek/příběhů dospělého.

4. Dostatek pohybu – řada rodičů si neuvědomuje, že rozvoj hrubé a jemné motoriky souvisí s rozvojem řečových dovedností. Platí obecné pravidlo, že „všechno souvisí se vším“, a proto je velice důležité, aby dítě mělo dostatek každodenního pohybu a osvojovalo si základní sportovní činnosti nebo sporty. I procvičování výslovnosti jednotlivých hlásek je účinnější ve spojení s pohybem.

5. Méně kroužků a více společných zážitků – rodina by měla trávit co nejvíce času spolu. Pokud má dítě zájem o nějaký kroužek, je samozřejmě dobré mu v rámci možností rodiny vyhovět. Je důležité, aby dítě nebylo kroužky zahlceno, ale mělo možnost se také „nudit“, pasivně odpočívat. Dítě si pak obvykle najde vlastní naplnění volného času. Tím, že bude rodina trávit hodně času spolu, vytvoří si společné zážitky, které budou předmětem komunikace při dalších společných aktivitách.

6. Média ano – řada rodičů má pocit, že když dítě posadí k televizi nebo k počítači, tak dělá něco špatně, ale naopak média jsou součástí dnešní moderní doby a bohužel se do jisté míry bez nich neobejdeme. Důležité je, aby čas strávený u média byl přiměřený. Ještě větší význam má pro děti společné sledování pořadů (s rodiči – dospělými), které umocňuje prožitek a umožňuje následnou komunikaci. Pokud si rodič vyžádá na dítěti reflexi, rozvíjí tím jeho komunikační schopnosti (zapamatování příběhu, časový sled, reprodukce apod.).

7. Na nesprávnou výslovnost dítěte vhodně reagujeme – v případě tzv. zkomolených výrazů dítěti nereagujeme např. větou „takhle se to neříká!“, ale pouze vyslovíme správně, chybné slovo neopakujeme. Dítě si postupem času správný tvar slova osvojí a nebude mít strach mluvit v případě, že si tvarem slova není jisté.

8. Včas zahájit logopedickou péči – problémem dnešní doby je, že je málo klinických logopedů a čekací lhůty jsou dlouhé. Řada rodičů bohužel zbytečně odkládá návštěvu logopeda do doby, kdy je na to upozorní pedagogové v mateřské škole. Základem je každodenní domácí procvičování logopedických cvičení. Je dobré si z této činnosti udělat každodenní rituál s motivací, protože řadu dětí procvičování nebaví, zvláště když jim výslovnost dané hlásky činí potíže.

9. Společenské hry – jsou důležitou součástí celkového rozvoje dítěte, zejména rozvoje komunikačních schopností. Hry by se měly pravidelně zařazovat do programu rodiny. Právě při hrách se dítě naučí rychlé reakci, pravidlům, trpělivosti, soustředěnosti a neméně důležité vlastnosti – umět prohrávat.

10. Motivace dítěte – zejména pozitivní motivace je pro dítě velice důležitá. Každé dítě je rádo uznáno a pochváleno a tím je kladně motivováno k další činnosti. Nicméně je velice důležité, aby rodič vhodně pracoval s odměnami. Rodiče by děti měli chválit často, užívat různé druhy pochval, ale vždy přiměřeně k dané situaci. Hmotné odměny by pro dítě měly být něco výjimečného. Tím, že rodiče budou vhodně zacházet s odměnami, předcházejí tzv. návyku na odměnu, kdy dítě dělá danou činnost pouze ze zistných důvodů.

A jak jde mluvení Vašemu dítěti?

Zdroj :

https://clanky.rvp.cz/wp-content/upload/prilohy/1999/priloha_2___jak_slo_vejce_na_vandr.pdf – Jak šlo vejce na vandr Hrubín, F. - Nováková, Z. - Renč, V.: Kůzlátka a hloupý vlk. Brno: Blok, 1992. s. 43.

<https://www.google.cz/search?q=omalov%C3%A1nky+k+vytisknut%C3%AD&tbm>

<https://www.google.cz/search?q=+pracovn%C3%AD+listy+k+vytisknut%C3%AD+pes&tbm>

<http://www.raabe.cz/aktuality/aktuality-ms/deset-pravidel-pro-spravny-rozvoj-reci-u-predskolaku.aspx>

<https://www.google.cz/search?q=obr%C3%A1zky>

<http://www.ms-nakopecku.cz/application/files/7915/8521/9218/zvirata.pdf>

https://msveslarska.cz/wp-content/uploads/2021/02/pisnicka_kravy.pdf

zásobník učitelky

Co tak mít zvířátko doma?

Maminko, tatínku, děti, babičko, dědečku.....

Nechcete někdo takové hezké morče?

Je od paní, která ho měla 2 roky v bytě, ale již se o ně nemůže starat. Nevíte o někom, komu by udělalo radost?

Více informací: Renata Makarová mob: 739 313 254